

Spm. nr. S 4466

Til beskæftigelsesministeren (21/6 04) af:

[Poul Andersen](#) (S):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt han agter at tage initiativ til at ændre den nuværende lovgivning for at sikre medarbejdere fra andre EU-lande socialt, når de er ansat af danske arbejdsgivere?«

Begrundelse

Fagbladet, SID, beskriver i nr. 11 (28. maj 2004), side 16-19, historien om en engelsk chauffør, bosat i Litauen, der ikke kan få erstatning efter at have brækket ryggen i en arbejdsulykke. Chaufføren har arbejdet for et vikarbureau og har været udlejet til en dansk vognmand. Begge parter nægter at betale erstatning til chaufføren, og ingen af dem har betalt penge til den sociale forsikring.

Svar (1/7 04)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ansatte hos arbejdsgivere med virksomhed i Danmark er som udgangspunkt sikret gennem dansk sociallovgivning, uanset den ansattes nationalitet, ligesom dansk lovgivning som udgangspunkt alene finder anvendelse i Danmark.

Dette modificeres gennem EU-regler, idet der af hensyn til den vandrende arbejdstager vil være tilfælde, hvor dansk lovgivning kan finde anvendelse på beskæftigelse udført i et andet EU-land. For eksempel har udstationerede medarbejdere ret til at bevare tilhørsforholdet til Danmark, herunder den sociale sikringsret.

Tilsvarende vil udsendte medarbejdere fra en virksomhed i et andet EU-land bevare deres tilhørsforhold til dette land under deres midlertidige beskæftigelse i Danmark.

Reglerne herom findes i EU-forordning nr. 1408/71 om social sikring af vandrende arbejdstagere m.fl. Efter disse regler er den pågældende normalt omfattet af den sociale sikring i beskæftigelseslandets lovgivning, jævnfør besvarelsen af S 4068.

Særligt vedrørende chauffører, der kører i flere EU-lande, vil pågældende som udgangspunkt være sikret i det land, hvor arbejdsgiveren har sin virksomhed. Men en række forhold, som for eksempel ansættelse via et vikarbureau, kan ændre den sociale tilknytning.

Ved ansættelse via vikarbureau er pågældende dækket af den sociale sikring i det land, hvor vikarbureauet hører hjemme. Tankegangen bag er, at en person ikke for kortere perioder skal tilknyttes sociale sikringsordninger i flere lande på skift, men bevare tilhørsforholdet til det land, hvor vikarbureauet hører hjemme.

Det største problem i den sag, der er udgangspunktet for spørgsmålet, er for mig at se ikke, om det er dansk lov eller andet lands lovgivning, der skal finde anvendelse. Derimod er det uheldigt, at de involverede arbejdsgivere tilsyneladende ikke sørger for at anmelde arbejdsulykken, så det kan blive afklaret, hvilket lands lovgivning der skal anvendes i arbejdsskadesagen.

For at sikre, at EU-reglerne kan fungere, er det fastsat, at medlemslande gensidigt hjælper med at få for eksempel anmeldelser om arbejdsskader frem til de rigtige myndigheder.

Arbejdsskadestyrelsen har oplyst, at denne sag ikke er anmeldt til styrelsen.

Jeg vil derfor opfordre til, at den omtalte chaufførs sag anmeldes til Arbejdsskadestyrelsen, som så vil behandle sagen efter dansk lov eller sørge for, at rette lands myndighed får sagen tilsendt til afklaring af arbejdsskadesagen.

På den måde kan danske myndigheder være med til at opfylde det klare mål med EU-reglerne, nemlig at sikre, at en ansat altid er omfattet af et lands lovgivning.